

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

6. ČÍSLO / XXVIII. ROČNÍK

14 Kč • 0,76 €

9. ÚNORA 2020

Z obsahu:

**O Skutcích apoštolů -
„Nikdo z vás nepříjde
o život“**

Katecheze papeže
Františka při generální
audienci 8. ledna 2020,
Řím, aula Pavla VI.
- strana 2 -

Svatá Teodora II.
Libor Rösner
- strana 4 -

Matka Evženie Ravasio (5)
- strana 5 -

Cesta k Bohu (4)
Sv. František Saleský
- strana 8 -

**Sto růží Panny Marie
pro rozjímání (15)**
P. Clemente
Arranz Enjuto
- strana 10 -

Pokání! Pokání! Pokání!
Miriam Liptovská
- strana 12 -

**Prohlášení České
biskupské konference
k úsilí o legalizaci
eutanazie a asistované
sebevraždy**
- strana 13 -

Cesta k Bohu (4)

Důvěra

Pán mě učil od mládí důvěřovat Prozřetelnosti, a kdybych ještě jednou přišel na svět, nechal bych se již od počátku i v nejmenších věcech vést touto božskou Prozřetelností, s prostotou dítěte a s pohrdáním vši lidskou chytrostí. Pro moji duši zcela oddanou Bohu je opravdovým potěšením pohybovat se se zavřenýma očima tam, kam mě Boží Prozřetelnost chce vést. Její úmysly jsou nevyzpytatelné, ale vždycky podivuhodné a milé těm, kdo se jí svěří.

Ponechejme tedy svoji duši plout na této lodičce Prozřetelnosti; zaveze nás do dobrého přístavu. Blažený je člověk, který se svěří tomu, který jako Bůh může dát všechno dobré a také to jako Otec chce dát. Nešťastní jsou však ti, kteří svoji důvěru vkládají do věcí stvořených – ty mnoho slibují, ale málo dávají a za maličkosti si dávají draze zaplatit. Kdybychom mohli pochopit Prozřetelnost v její podivuhodné vládě, naše srdce by se muselo zaradovat pocitem vnitřní lásky a díků.

Jak velká je Boží láska k lidem! Jak nás chrání a jak něžně vede! On chce, abychom mu patřili.

Tak bychom neměli hledat žádnou jinou paži, která by nás podpírala, než tu jeho. Neměli bychom mít nic jiného před očima a v mysli, než jeho samého. Svou vůli spojit s jeho, aby nic nenarušilo toto sjednocení.

Bud'me v tom spokojeni a šťastní, v klidu přijímejme všechno, co je jeho svatým rozhodnutím. Nechejme se jím vést! Nemysleme tolik sami na sebe! Žijme zcela v odevzdanosti do božské Prozřetelnosti! Budeme dobře ukryti, když nemáme žádné jiné útočiště. Naše práce se bude dařit o to lépe, když je Bůh s námi. Cožpak může zahynout dítě, když je nesené rukama svého všemohoucího Otce?

Pán miluje nekonečně něžnou láskou všechny, kdo se svěří cele do jeho otcov-

ské péče a kdo se řídí jeho pokyny, kdo nedbá na proměny, kterými ho Prozřetelnost zkouší, ale zůstává v přesvědčení, že tomu, koho Bůh miluje, všechno prospívá k dobrému. „Můj Otče,“ tak mluvím s Ježíšem, „do tvých rukou svěřuji svého ducha, své tělo a svoji duši spolu se vším, co mám. Nakládej se mnou podle své libosti! Sjednocuji se s tím, co zamýšlíš, chci tě nechat vládnout nade mnou a odevzdávám ti všechny starosti o sebe.“

Tak musí člověk v proměnách tohoto života zachovávat stálou a netřesitelnou rovnováhu, a také když se okolo nás všechno mění, stále obracet klidný pohled duše k Bohu. I když všechno okolo nás, ba dokonce uvnitř nás jde páté přes deváté, ať je naše duše smutná nebo veselá, ve sladkosti nebo hořkosti, v klidu nebo v bouři, v útěše nebo odporu, ať slunce září nebo na nás padá chladná rosa – naše vůle má vždycky hledět se zalíbením na Boha. V tom spočívá naše opravdové, nejvyšší dobro. Protože dříve nebo později mohou najít svoji spásu jenom v čisté dobrotě a slitování Božím, chci se hned vrhnout do jeho náručí. Můj osud leží v ruce Otcově. Ať se mi stane podle jeho vůle!

Je pravda, že to vyžaduje velkou důvěru, abych se odevzdal Božím vedením. Když však úplně vyjdeme ze svého já a vrhneme se do Božího náručí, přebírá Pán všechno za nás a stará se o nás obdivuhodně. Když se ale budeme poněkud zdržovat a mít výhrady ke své víře, pak nás Bůh ponechá napospas, jako by nám chtěl říci: „Považuješ se za moudrého, chceš to dělat beze mne – dobrá, nechám tě; uvidíš brzy, jak daleko dojdeš!“

Nechej tedy Boha, ať vládne nad tebou a nad všemi tvými starostmi! Ať s tebou dělá, co chce, tak jako se malé děti nechávají řídit svojí maminkou! Jestli tě její prozřetelnost chce nésti na pravé nebo na levé paži, nechej ji rozhodnout. Dítě se o to nestará. Jestli tě chce posa-

dit nebo zvednout, ať rozhodne: ona je dobrá matka a ví lépe než my sami, co je pro nás třeba.

„Hospodin je můj pastýř, nic nepostrádám.“ On je mým kormidelníkem, mým vůdcem. Může nás naklonit napravo nebo nalevo, může nás jako kdysi Jakuba zahnat do úzkých a s námi bojovat, ať nás přitlačí tu i tam, může nám tisíckrát způsobit bolest: my se ho nechceme pus- tít, protože nám dal své požeňání. Boží dobrota nás opouští, aby nás o to pevněji uchopila. Vzdálí se od nás, aby nás o to lépe chránila. Zápasí s námi, protože se nám chce dát a chce nám požeňat.

Odvahu, odvahu, milá duše! Kráčeji silně a statečně hlubokými roklemi! Nes svůj kříž pokorně, trpělivě! Co znamená, když k nám Bůh mluví z trní nebo z vonících květů? Já vím, že nejednou k nám mluvil z květů; je ale jisté, že mluvil k lidem velmi často na poušti a z trnitých keřů.

Putuj tedy klidně tam, ó duše, a kráčeji vpřed po namáhavé cestě! Pozvedej své oči k nebi a poznáš, že ani jeden z těch smrtelníků, kteří jsou tam v blaženosti, tam nedošel jinak než neustálým trápením! Říkej si v těžkých hodinách: tudy vede cesta do nebe. Jestliže uvidím v dálce přístav a bez bouře, tak už vím, že se mám vyhnout tomu, abych tam dospěl.

I kdyby se nebe proti mně vzbouřilo, kdyby se živly na zemi vzepjaly proti mně, kdyby mi všechno vyhlásilo válku: nebudu se bát ničeho. Stačí mi, abych věděl, že Bůh je se mnou a ve mně je jeho milost.

Odvaha

Pokud chceš stále žít v Bohu, musíš žít podle pevných zásad. První zásadu vyslovil sv. Pavel: že těm, kteří milují Boha, všechno napomáhá k dobrému. Skutečně, protože Bůh má moc a moudrost, může dokonce i zlo obrátit v dobro. Pro koho by měl užívat této moci, když ne pro ty, kteří se mu bezvýhradně oddali? Dokonce hříchy – před nimiž ať nás jeho dobrota ochrání – přispívají podle Božího plánu ke spáse těm, kteří jsou mu oddáni, kteří našli u něho zalíbení. Nikdy by David nedosáhl své hluboké pokory, kdyby nepadl. Nikdy by Magdaléna nevystoupila do takové výše Boží lásky, kdyby jí nebylo tolik odpuštěno – a nikdy by jí nebylo odpuštěno, kdyby nebyla hříšnicí.

Druhou zásadou je, že Bůh je náš Otec. Jinak by nás Pán neučil modlit se právě takto: „Otče náš, jenž jsi na nebesích.“ Co se máš bát, když jsi dítětem toho Otce, bez jehož vůle ani vlas z tvé hlavy nespadne? Je opravdu podivné, že si my, děti takového Otce, ještě děláme starosti. Jenom jedno je potřebné: jeho milovat a jemu sloužit. „Bud' mě pamětlivá,“ řekl Otec sv. Kateřině Sienské, „a já budu myslet na tebe!“

Další zásadou je mít na zřeteli věčnost. Vždyť co se starám, jak prožiji těchto několik málo pomíjivých okamžiků, jenom když budu účastný na věčné slávě v Bohu!

Ó moje duše, pohleď, putujeme do krajiny věčnosti; téměř stojíme už jednou nohou v ní. Když jsme si jí jisti, proč se staráme o prchavé okamžiky pomíjivosti, i kdyby byly pro nás sebevíce mučivé? Co nemá cenu pro věčnost, je jenom marnost.

Poslední zásada je zase od apoštola: „Ať je ode mne vzdáleno, abych hledal slávu v něčem jiném, než v kříži mého Pána.“ Zasad' do svého srdce znamení ukřižovaného Vykupitele a všechny kříže tohoto světa se promění v růže. Kdo je poraněn trny našeho Pána, ten méně pociťuje jiná píchání. Neříkám, že bys neměl cítit svůj kříž. Tvoje duše by mi možná odpověděla, že tvoje bolest je příliš veliká, než abys na ni vůbec mohl zapomenout. Ale já ti říkám toto: Uvažuj svoje utrpení ve světle kříže! Pak bude před tebou menší a menší, a když ne, pak bude před tebou stát svaté a úchvatné a jeho hořkost ti bude milejší než všechna útěcha a všechna sladkost, kterou bys mohl najít někde jinde. A když mi řekneš, že trpíš právě tím a že tvá mysl v utrpení nejásá a že bys tak hořce netrpěl, kdybys ve svém srdci pociťoval útěchu – uvědom si, že Boží láska není totéž jako útěcha a něžnost. Jinak by přece Spasitel tenkrát už neměl žádnou lásku k nebeskému Otci, když byl „zarmoucen až k smrti“ a volal k nebi: „Bože můj, Bože můj, proč jsi mne opustil!“ – A přece přinášel právě tehdy největší oběť lásky, jakou si jen lze představit na nebi a na zemi.

Řekni mi, byl jsi v útrapách tohoto života vždycky zničený, i tenkrát, když tvá důvěra v Boha byla nedostatečná? Řikáš, že ne. Proč jsi tedy nemohl získat důvěru, když jsi své současné utrpení dobře zvlá-

Poselství Královny míru

„Drahé děti! Dnes vás vyzývám, abyste se ještě více modlily, až ve svém srdci ucítíte svatost odpuštění. V rodinách musí být svatost, protože, dítě, pro svět není budoucnost bez lásky a svatosti, protože vy se dáváte ve svatosti a radosti Bohu Stvořiteli, který vás miluje nesmírnou láskou. Proto mě k vám posílá. Děkuji vám, že jste přijaly mou výzvu.“

Medjugorje, 25. ledna 2020

dl? Bůh tě ještě nikdy neopustil. Proč by to měl udělat teď, když ses mu oddal více než předtím?

Neměj strach ze zla, které na tebe přijde v dalším období života. Třeba tě vůbec nepotká a každopádně tě bude Bůh posilovat, abys je unesl, když je sešle. On přikázal Petrovi, aby kráčel po vlnách, a když dostal strach ze silícího větru, tu začal klesat do vody. Jeho víra byla málo silná a volal o pomoc.

Mistr však řekl: „Ty malověrný, proč jsi pochyboval?“ A podal mu ruku a Petr byl zachráněn.

Když tě Pán nechá kráčet po cestách utrpení – nezoufej a neboj se: Bůh je s tebou. Měj odvahu být svobodný a budeš svobodný! Suchou nohou projdeš naskrz. I kdyby se na tebe spustily bouře a nepohoda, ty nezahyneš, protože jsi u Ježíše. Když na tebe přijde bázeň, zvolej hlasitě: „Ježíši, Spasiteli, zachraň mě!“ On ti podá ruku. Chyť se jí pevně a kráčeji klidně, neohlíže se ani vpravo ani vlevo, aniž bys hloubal, jak všechno probíhá! Dokud Petr důvěřoval, nemohla mu bouře ublížit. Jakmile se začal bát, začal klesat. Strach je větší zlo než zlo samotné.

Když svatý František z Assisi rozeslal své učedníky do světa, dal jim místo zásob jídla na cestu toto poučení: „Hoďte všechny starosti na Pána. On vás podrží!“ Totéž říkám já tobě, milá duše: Hoď

všechny své myšlenky a starosti, všechnu svou lásku a svá očekávání na Boha! On tě povede, jak to naplánuje jeho láska.

Důvěřovat Bohu v pokoji a útěše, to umí každý. Ale důvěřovat mu v odevzdanosti také v bouři a nepohodě, to umí jenom ti, kteří mají jeho Ducha. A to je právě ono, co od tebe žádá Boží majestát. Když to umíš a podle toho jednáš, pak s úžasem uvidíš zázrak duše, v němž se dříve nebo později rozplynou všechny obavy, v nichž se trásla tvoje duše.

Proto říkám ještě jednou: Měj odvahu! Setkávej se s událostmi tohoto života nikoliv se strachem, nýbrž se silnou nadějí, že všechno můžeš v Bohu, jemuž patříš! On bude s tebou ve světle i ve tmě, kamkoliv půjdeš, bude tě podpírat. Ten věčný Otec, který se dnes o tebe stará, bude také zítra a pozítří tvým Otcem. Když na tebe sešle utrpení, dá ti současně silnou odvahu, abys je překonal.

Zůstaň klidný! Řekni svému Pánu: „Ty jsi můj Bůh, na tebe se spoléhám. Jsi moje pomoc, neváhám. Ty jsi se mnou. Ty jsi ve mně a já v tobě.“ Bud' dítětem Božím a zůstaň v pokoji.

(Pokračování)

Z Dienst am Glauben 4/2016

(překlad do němčiny Otto Karrer)

Český překlad -mp-
(Redakčně upraveno)

Liturgická čtení - dokončení ze str. 3

v přemlouvavých slovech moudrosti, ale v projevování Ducha a moci. To proto, aby se vaše víra zakládala na moci Boží, a ne na moudrosti lidské.

Evangelium - Mt 5,13-16

Ježíš řekl svým učedníkům: „Vy jste sůl země. Jestliže však sůl ztratí chuť, čím bude osolena? K ničemu se už ne-

hodí, než aby se vyhodila ven a lidé po ní šlapali.

Vy jste světlo světa. Nemůže se skrýt město položené na hoře. A když se svítlna rozsvítí, nestaví se pod nádobu, ale na podstavec, takže svítí všem v domě. Tak ať vaše světlo svítí lidem, aby viděli vaše dobré skutky a velebili vašeho Otce v nebesích.“

Pokání! Pokání! Pokání!

V Lurdách, pod francouzskými Pyrenejemi, v Masabiellské jeskyni se od 11. února do 16. července 1858 zjevovala Panna Maria. Zjevila se osmnáctkrát Bernadettě Soubirousově. Od té doby tam každý rok putují miliony lidí a dochází tam k mnohým tělesným a duševním zázrakům.

„Lurdy jsou žhavou stopou živého Boha na Zemi. Žhavou svými zázraky a ještě více svým poselstvím.“⁽¹⁾

Kdosi se před časem zeptal jednoho kněze:

„Věříte v Turzovskou Pannu Marii?“

„Věřím v Královnu nebe a země, věřím v Matku Ježíšovu a Matku naši, a ta je pouze jedna!“ odpověděl kněz.

Proč tedy kalendář pro dnešní den připomíná Pannu Marii Lurdskou? Protože si dnes připomínáme návštěvu Matky Boží v Lurdách, která se zde od 11. února do 16. července 1858 zjevovala chudému děvčeti, Bernadettě Soubirousově.

Dnes přišla ona z nebe na první pouť do Lurd. Zda je to pravda, ať nám odpoví:

Lurdy – místo zjevení se svojí více než stoletou tradicí; více než tři miliony poutníků průměrně za rok; padesát tisíc nemocných průměrně za rok; jen od roku 1959 do roku 1970 v průměru čtyřicet úředně ověřených uzdravených lidí za rok⁽²⁾; tisíce zázraků duchovních i tělesných od roku 1858.

Co chtěla Matka Boží v Lurdách?

Matka je matkou v celém svém hlubokém „já“. Taková, ba nad všechny matky, je i nebeská Matka, Matka Ježíšova. Ve své velké lásce dokáže přímo vykouzlit nové a nové projevy lásky, jen aby neztratila své děti.

Při zjevení 25. března 1858 se Matka Boží představila Bernadettě, kým je: „Jsem Neposkvrněná Početí!“⁽³⁾

Mladé a nevzdělané pastýřce toto pojmenování bylo neznámé. Domnívala se však, že to slyšel celý dav. Opakovala si to jakoby pro sebe.

Toto představení Neposkvrněné Panny bylo podpisem na potvrzení jejích sedmnácti přecházejících návštěv. Bylo potvrzením jejího požadavku adresovaného dětem Země, který vyslovila trojnásobným zvoláním: „Pokání! Pokání! Pokání!“

Bylo to 24. února 1858. Přitom prosila Bernadettu: přeje si, aby se modlila růženec za obrácení hříšníků.

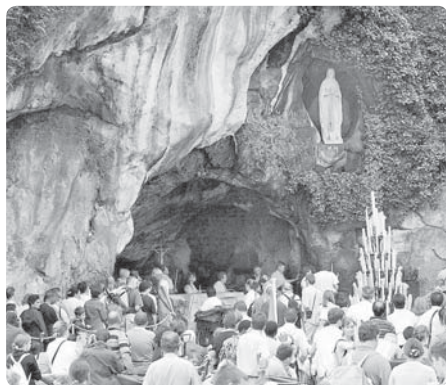
Neposkvrněná Matka Ježíšova přišla do Lurd s poselstvím:

1. Aby lidstvo vrhající se do ateismu upevnila ve víře.

2. Aby se lidé vrátili zpět k evangeliu jejího Syna.

3. Aby nám ukázala zbraň proti odvěkému nepříteli duší – Satanovi: je jí pokání a modlitba svatého růžence.

Nepřišla strašit, ale zachraňovat. Nikoliv zázraky byly cílem a obsahem jejího poselství.

Neposkvrněná přišla jako Matka varovat svět:

- před nevěrou, která končí osobní záhubou;
- před narůstající pýchou, která končí masovou záhubou;
- od hmotného smýšlení, které končí záhubou slabších – bližních.

Neposkvrněná přišla:

- slabé posílit ve víře;
- nemocné uzdravovat na těle i na duši;
- mocné naučit sklonit se ke slabým, oživit lásku, podle které se mají poznat posluchači evangelia.

Buďme silně přesvědčeni, že svoji originalitu – pokoru si Neposkvrněná zachovala i zde. Nikoliv sebe chtěla zjevit, ale skrze sebe chtěla přivést lidstvo zpět k osobní, pevné víře v jejího Syna, přítomného zejména v Eucharistii. Proto se s oblibou zjevovala ve čtvrtek a o svátku Božího Těla. Proto nyní ony zázraky při žehnání Nejsvětější svátosti v Lurdách.

Ve své velké mateřské lásce nenašla vhodnější, lepší prostředek k tomuto návratu než pokání a modlitbu!

Zopakovala evangelium svého Syna, který vyhlásil:

„Těsná brána a úzká cesta vede do života.“ – Pokání!

„Kdo chce jít za mnou, zapři sám sebe, vezmi svůj kříž a následuj mě!“ – Pokání!

„Nebudete-li činit pokání (podobně jako Galilejci), zahynete!“ – Pokání!

Milující Matka zpozorovala také to, že svět se začíná oddávat bezstarostnému spánku v pohodlí objevené techniky a o věčnou spásu přestává mít obavu. Proto začala varovat, podobně jako její Syn v noci své apoštoly před zatčením: „Spíte? Vstaňte a modlete se, abyste neupadli do pokušení!“ Prostřednictvím zjevení v Lurdách volá ke všem: „Modlete se růženec!“

Toto je Lurdská Panna Maria:

- Matka čistá, krásná, Neposkvrněná, která chce návrat k čistotě duší.
- Matka milující, která chce probudit spící děti, aby nezahynuly v útocih ateistického nepřitele.
- Matka plná milosrdenství, která „nechce smrt hříšníka“, ale jeho spásu!
- Matka nebe, která chce do nebe k Synovi dostat všechny děti Země.

Panna Maria Lurdská, Matko Ježíšova a Matko naše, oroduj za nás!

Rozhodnutí: Růženec za obrácení hříšníků, na prvním místě za sebe. Konkrétní, jasně daná oběť pokání!

Zdroj: Celý rok so svätými, I. diel. Spoločnosť Božieho Slova, Nitra 1992.

Str. 120–123.

Přeložil a upravil -dd-

Poznámky:

⁽¹⁾ BOHUSLAV *Lurd maják atómového veku*. Slovenský ústav sv. Cyrila a Metoda v Ríme, 1978.

⁽²⁾ Jde o úřední ověření nezávislým *Lékařským úřadem*, který byl v Lurdách k tomuto účelu zřízen. Katolická církev dosud oficiálně uznala 70 zázraků uzdravení. [pozn. překl.]

⁽³⁾ V roce 1854 papež Pius IX. vyhlásil Neposkvrněné početí Panny Marie jako dogma encyklikou *Ineffabilis Deus*.

SVĚDECTVÍ POUTNÍKA

**S BÍLÝM RYTÍŘEM ZA SV. JAKUBEM
• NA KOLOBĚŽCE Z TANVALDU
DO SANTIAGA DE COMPOSTELA**

*Martina Josífek Zelinková • Redakční práce
Martin Leschinger a Marcela Macháčková*

O Svatojakubské cestě již vyšel nespočet knih, ale tato je originální: povzbudí každého, v jehož nitru se pomalu probouzí k životu poutník. A kdo to vlastně je, ten „poutník“? Velký sportovec – bez vytrvalého pohybu pod širým nebem se neobejde; velký idealista – věří, že doputuje do cíle; také je moudrý – touto cestou neobčerství jen tělo, ale hlavně svoji duši. A kdo z nás by takovouto životní hygienu nepotřeboval...? Martina Josífek Zelinková si prošla životním dnem, než pocítila volání, aby se postavila na koloběžku a vydala se do španělského Santiaga de Compostela. Během 43 dnů o samotě absolvovala 3 467 km na koloběžce. V horce, lijáku, větru, bouřích i za krásných dnů... a zažila neuvěřitelné věci!

*Martin Leschinger - FLÉTNA
Váz., 165x238 mm, křídový papír, 192 stran, 325 Kč*

NAŠE SVĚTICE

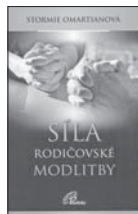
PANÍ Z LEMBERKA

*Vojtěška Mazálková • Ilustrace S. M. Česlava
Talařantová OP*

Beletrizovaný životopis české šlechtičny svatě Zdislavy z Lemberka. Klade důraz na její oddanost a lásku k Bohu, charitativní činnost a laskavost. Text je velmi působivě oživen celostránkovými barevnými ilustracemi, jež dokreslují celkovou atmosféru doby i života světice.

*Jiří Brauner - Kartuziánské nakladatelství • Třetí vydání,
v JB - KN vydání druhé • Brož., A5, křídový papír, 152 stran, 198 Kč*

MODLITBA

SÍLA RODIČOVSKÉ MODLITBY

*Stormie Omartianová • Z angličtiny přeložila
Magdaléna Šobáňová*

Kniha povzbuzuje k vytrvalé a usilovné modlitbě rodiče. „Boj o životy našich dětí se odehrává na kolenou. Nemodlit se je jako sedět a zpovzdálí se dívat, jak na naše děti ve válečném poli dopadají střely ze všech stran. Když se však modlíme, jsme v bitvě po jejich boku a užíváme Boží moc v jejich prospěch,“ píše o své knize autorka. Kniha není jen zamyšlením nad různými životními situacemi, za které je potřebné se modlit, ale je i praktickou pomůckou – obsahuje totiž v závěru každé kapitoly modlitbu na konkrétní úmysl rodiče.

Paulínky • Druhé vydání • Brož., 125x200 mm, 232 stran, 235 Kč

PRO DĚTI

O SRDÍČKU

*Text Susanne Margreiter-McQuie •
Ilustrace Silvia Steindl • Z němčiny
přeložil Petr Böhm • Redakce Rachel
Bícová*

Nové vydání velice úspěšné knížky, která jednoduchým způsobem a pomocí dobře srozumitelných obrázků vysvětluje dětem, co pro nás vykonal Pán Ježíš Kristus. Knižka vypráví o jednom malém špinavém srdíčku, které žilo v městě plném špinavých srdcí. Dostane se malé špinavé srdíčko do města čistých srdcí? Bude stačit, když se bude snažit být milé a poslušné? Laskavý příběh pro děti od 3 let přibližuje základní biblické poselství o potřebě Božího odpuštění.

*Nakladatelství SAMUEL • Čtvrté vydání
Váz., 223x152 mm, křídový papír, 36 stran, 179 Kč*

Naše prodejna v Olomouci na Dolním náměstí 24 je otevřena také v sobotu v době od 8 do 12 hodin.

Objednávky knih – tel. 587 405 431 • Administrace a inzertní týdeník Světlo – tel./fax 585 222 803 • Malice cyrilometodějská s. r. o.,
Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

2019/12030

TZ

Malice cyrilometodějská s. r. o.
Dolní nám. 24
771 11 Olomouc 1